

DECIZIA NR.66 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara a fost sesizată de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, prin adresa nr. .../2008, înregistrată la D.G.F.P. a județului Hunedoara sub nr. .../2008 asupra contestației formulate de **SC X SRL din DEVA**, împotriva **Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal nr. .../2008, emisă în baza procesului verbal de control nr. .../2008**, cu privire la suma totală de **...lei** reprezentând :

- ... lei – taxe vamale;
- ...lei – dobânzi aferente taxei vamale;
- ... lei – majorări de întârziere aferente taxei vamale;
- ...lei – penalități de întârziere aferente taxei vamale;
- ... lei – comision vamal;
- ... lei – dobânzi aferente comisionului vamal;
- ... lei – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;
- ... lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
- ...lei – taxă pe valoarea adăugată;
- ...lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- ... lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- ... lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

De asemenea, petenta formulează o **completarea la contestație**, înregistrată la D.G.F.P. a județului Hunedoara sub nr. .../2008.

Referitor la depunerea în termen a contestației, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal nr. .../2008, emisă în baza procesului verbal de control nr. .../2008, a fost comunicată către petentă în data de **...2008**, potrivit semnăturii și ștampilei de pe exemplarul deciziei, anexate în copie la dosarul contestației.

Contestația a fost depusă la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, fiind înregistrată sub nr. ... / **2008** .

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 206, 207 și art. 209 alin. (1) lit. a) din ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor, este investită să se pronunte asupra contestației depusă de SC X SRL.

I. Prin contestația formulată, SC X SRL invocă în susținerea cauzei următoarele argumente :

În fapt, în perioada ... 2004 - ... 2005 societatea a derulat operațiuni de import ferestre din PVC, cu un partener de afaceri german FA Y, în baza declarațiilor vamale:

Nr. .../2004 - ...;

Nr.../2004 - ...;

Nr. .../2005 - ...;

Petenta precizează că la momentul importurilor partenerul extern a predat dovezile de origine EUR 1 L..., EUR 1 L ... și EUR 1 L ..., emise și certificate de autoritățile germane în conformitate cu Tratatul dintre Comunitatea Europeană și România, aprobat prin OUG nr. 1/1997, în baza cărora societatea a beneficiat de un regim vamal preferențial, aplicabil bunurilor de origine din Comunitatea Europeană, conform art. 16 din Protocolul nr. 4 / 31.01.1997 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, ratificat prin OUG nr. 1/1997: "Produse originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

-fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;

-fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații al cărei text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație de factură)".

În data de ...2008 organele de control din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, Serviciul Antifraudă Fiscală și Vamală, s-au prezentat la sediul societății, motivând că au primit adresa nr. ... de la Autoritatea Națională a Vămilelor, prin care li se comunica faptul ca Administrația vamala germana, prin adresa nr.../2008 i-a informat ca, urmare a unui control ulterior la societățile exportatoare, a constatat ca mărfurile acoperite de dovezile de origine (certIFICATE de origine EUR 1 și declarații pe factura), nu sunt fie total, fie parțial mărfuri de origine în sensul Tratatului dintre Comunitatea Europeană și România.

Petenta remarcă faptul că nu i s-au prezentat, nici adresa nr. .../2008, emisă de Autoritatea Națională a Vămilelor, și nici adresa nr. .../2008, emisă de Autoritățile vamale germane, pentru a constata personal care au fost observațiile autorității germane, la ce exportator se refereau, când s-a efectuat reverificarea exportatorilor, cine a inițiat reverificarea, aspecte foarte importante în lumina prevederilor OUG nr. 1 / 1997 și a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2913 / 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar pentru o eventuală recalculare a datoriei vamale și procedura care se aplică în această situație.

Petenta consideră că Procesul-verbal și Decizia menționate mai sus trebuie anulate, din mai multe puncte de vedere, invocând următoarele **exceptii de procedură**:

1. Conform art. 6 și 7 alin. 2 din Codul de Procedură Fiscală organul de control trebuie să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului.

Ori, la momentul controlului și a stabilirii sumelor suplimentare de plată, organul de control nu s-a aflat decât în posesia unei Adrese primită de la Autoritatea Națională a Vămirilor, care cuprindea o descriere a adresei primită din partea autorităților germane și, care, evident, nu conținea toate informațiile relevante ce ar fi putut conduce la desfășurarea legală și corectă din punct de vedere procedural al controlului.

Mai mult, petenta susține că prin faptul că societății nu i s-a prezentat la momentul controlului, nici Adresa nr. .../2008 emisă de Autoritatea Națională a Vămirilor și nici Adresa nr. .../2008 emisă de autoritățile germane, i s-a răpit dreptul la apărare, posibilitatea de a formula obiecțiuni și implicit dreptul de a fi ascultat prevăzut de articolul 9 din Codul de Procedură Fiscală.

Ca atare, procesul verbal întocmit într-o lipsă totală de informare și transparență nu poate fi sancționat decât cu nulitatea lui.

2. Conform art. 17 punctul 4 din OUG nr. 1/1997, „Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale unui stat membru al Comunității sau al României, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una din țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte cerințe stipulate în acest protocol”.

Conform art. 17 punctul 5 din același act normativ „Autoritățile vamale emitente iau toate măsurile pentru a verifica caracterul original al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. În acest scop, vor avea dreptul să solicite orice document justificativ și să realizeze orice control în contabilitatea exportatorului sau orice altă verificare considerată necesară.”

Ca atare, autoritatea vamala emitentă a Certificatului de origine are nu numai dreptul, dar și obligația la momentul emiterii unui certificat de origine, de a verifica caracterul original al produselor, pe baza documentelor probatorii prevăzute la art. 27 din OUG nr. 1 1997 și chiar a verificărilor în teren.

Pe cale de consecință, art. 32 din OUG nr. 1/1997 prevede doar dreptul autorităților vamale ale țării importatoare (România în speța de față) să solicite controlul „a posteriori” al certificatului de origine, prin sondaj, ori dacă au suspiciuni întemeiate în legătura cu autenticitatea documentelor, caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în protocol, iar verificarea se face de către autoritățile

vamale ale țării exportatoare, la cererea autorității vamale ale țării importatoare.

Din textul lacunar redat de organul de control în Procesul verbal de control din Adresa nr. .../2008 emisă de autoritățile vamale germane reiese că nu s-a respectat această procedură și că în speța de față controlul „a posteriori” a fost inițiat de autoritățile germane, care, nu aveau dreptul, conform Convenției ratificată prin OG nr. 1 /1999 să inițieze un astfel de control.

Ca atare, constatările lor, făcute în urma unui demers ce nu respectă prevederile Protocolului privind Noțiunea de produse originare și metodele de cooperare administrativă, ratificat prin OUG nr. 1/1997, nu pot produce consecințe juridice legale, conform principiului general de drept „*quod nullum est nullum pro ducit effectum*” (ceea ce este nul nu produce nici un efect).

3. Chiar și în cazul în care controlul inițiat de autoritățile germane ar fi fost legal, el nu putea conduce la constatări corecte. Astfel, art. 28 pct. 1 din OUG nr. 1 /1997, care preia norma din Convenție, prevede că: „Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să păstreze, cel puțin 3 ani, documentele menționate la art. 17 paragraful 3”. Ori, întrucât data acestui control a posteriori nu a fost precizată în cuprinsul Procesului verbal de control, nu putem stabili cu certitudine dacă verificările s-au încadrat în acest termen de 3 ani, întrucât, în caz contrar, e posibil ca exportatorul să nu mai fi păstrat documentele probatoare ale originii, în mod legal, și ca atare nu a mai putut face dovada originii produselor.

De asemenea în ce privește diferența de drepturi vamale, în sumă de ... lei constând în:

-taxe vamale ... lei;

-comision vamal ... lei;

-T.V.A ...lei,

petenta consideră că în mod nelegal au fost stabilite aceste drepturi vamale suplimentare invocă următoarele motive pe fond:

Astfel, organul de control și-a întemeiat constatarea pe art. 148 alin. 1 din Legea 141/1998 privind Codul Vamal al României, în vigoare la momentul importului, care prevede: „(1) *Cuquantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.*”

Dar, la art. 204 pct.1 lit. a din Regulamentul Consiliului CEE nr. 2913 / 92 din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal Comunitar se prevede: „ *Neindeplinirea uneia din condițiile ce rezulta, în privința mărfurilor supuse drepturilor de import, prin depozitarea lor temporară sau din utilizarea regimului vamal sub care sunt plasate*” , iar art. 206 pct.1 se

prevede: "Prin derogare de la art. 202 și 204 alin. (1) lit. (a), se considera ca nu a fost generata nici o datorie vamala la import pentru anumite mărfuri, atunci persoana interesata face dovada ca neindeplinirea obligațiilor ce rezulta din: - dispozițiile art. 38-41 și art. 177 a doua liniuta sau păstrarea mărfurilor respective în depozit temporar sau uitlizarea regimului vamal sub care au fost plasate mărfurile, sunt urmare a distrugerii totale ori a pierderii iremediabile a mărfurilor respective, ca rezultat al naturii mărfurilor sau împrejurarilor neprevăzute ori de forța majora, sau ca o consecința a autorizării de către autoritățile vamale".

Mai mult, la art. 217 alin 1 din același Regulament se prevede: " Orice valoare a drepturilor de import sau export care rezulta dintr-o datorie vamala, denumita în continuare „ valoarea drepturilor", se calculează de autoritățile vamale de indata ce intra în posesia datelor necesare și este înregistrata de autoritățile respective în evidentele contabile sau pe orice alt suport echivalent (inscrierea în evidenta contabila).

Primul paragraf nu se aplică:

- (a) atunci cand a fost introdusa o taxa anti-dumping sau compensatorie provizorie;
- (b) atunci cand valoarea drepturilor legal datorate o depășește pe aceea stabilita pe baza unei informații tarifare obligatorii;
- (c) în cazul în care dispozițiile adoptate în conformitate cu procedura comitetului scutesc autoritățile vamale de obligația de a inscrie în evidenta contabila drepturi într-un quantum sub o anumita valoare.

Autoritățile vamale pot să nu ia în calcul valori ale drepturilor care, conform art. 221 alin. (3), nu au putut fi comunicate debitorului vamal după expirarea termenului permis".

Iar la art. 220 pct. 2 lit. b din același Regulament se prevede: "Cu excepția cazurilor menționate la art. 217 alin. (1) al doilea și al treilea paragraf, "înscrierea ulterioara în evidenta contabila nu este posibila daca valoarea drepturilor legal datorate nu a fost inscisa în evidenta contabila ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale care nu ar fi putut fi detectata în condiții rezonabile de către persoana obligata sa plătească, aceasta la rândul sau acționând cu buna- credința și respectând toate condițiile pervazute de legislația în vigoare cu privire la declarația vamala".

Din cuprinsul textelor normative arătate mai sus este evident că în speța de față nu trebuiau recalculat drepturile vamale. Astfel, conform art. 206 din Regulament, în cazul unei datorii vamale suplimentare rezultând din autorizarea importului de către autoritatea vamală germană, în baza Certificatului de origine EUR 1 emis de autoritățile vamale garmane, trebuia să se considere că nu a fost generată nici o datorie vamală suplimentară.

Și, conform art. 220 din Regulament, atât timp cât societatea a fost de bună credință la momentul importului (aspect necontestat de organul vamal, iar buna credință se prezumă, conform principiilor generale de drept) și a respectat toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare cu privire la

declarația vamală (aspect necontestat de organul vamal), înscrierea ulterioară în evidența contabilă a drepturilor vamale suplimentare nu mai era posibilă.

Petenta susține că la momentul importului societatea a întreprins toate demersurile legale, cu bună credință : astfel, Declarația Vamală a completat-o în baza Certificatului de origine EUR 1, nu în baza declarației pe factura a exportatorului, care nu ni s-a părut o măsură de precauție suficientă, deși i se permitea aplicarea regimului preferențial chiar și într-o astfel de situație (art. 16, alin. 1, pct. 2 din Protocolul nr. 4/1997). Mai mult, chiar pe ferestrele importate scria „ made în Germany”.

Petenta precizează că Regulamentele emise de Consiliul Uniunii Europene sunt acte normative obligatorii pentru statele membre, care se aplică direct de la momentul publicării lor în Jurnalul Oficial, fără a mai fi necesar a fi transpuse în norme naționale. Ca atare, și Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2913 / 92 din 12 octombrie 1992, de instituire a Codului Vamal comunitar, are aplicabilitate pe teritoriul României.

**În ce privește accesoriile calculate de organul de control de la data declarațiilor vamale până la data controlului, respectiv :
dobânzi în sumă de ... lei;
penalități de întârziere în sumă de ...lei;
majorări de întârziere în sumă de ... lei,
petenta consideră că și acestea au fost stabilite, în mod nelegal, din două puncte de vedere:**

a) în cazul în care se va anula debitul principal, pentru motivele expuse, accesoriile urmează regimul principalului (baza de calcul).

b) în cazul în care se vor înlătura susținerile expuse mai sus, petenta solicită să se aibă în vedere următoarele aspecte:

Art. 61 alin. 3 din Legea 141/1997 privind Codul Vamal al României prevedea: „Când controlul vamal ulterior constata ca s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorita unor date cuprinse în declarația vamala, autoritatea vamala, dupa determinarea taxelor vamale cuvenite, ia masuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunica titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferent acestei diferențe, în cuantumul stabilit de lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, pana la achitarea datoriei vamale”.

Ca atare, în astfel de situații datoria vamală se naște în momentul când se stabilește ulterior întocmirii declarației vamale că nu s-au respectat reglementările vamale aplicate. Acest punct de vedere a fost preluat și în Legea 86/2006 privind Codul vamal, și chiar a fost detaliat,

prevăzându-se la art. 226 alin. (3): „ *Datoria vamala se naște fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datoria vamala încetează a mai fi îndeplinită, fie în **momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauza, cand se stabilește ulterior ca o condiție stabilită pentru plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau pentru acordarea drepturilor de import reduse sau zero, în funcție de destinația finală a mărfurilor, nu a fost îndeplinită***”.

Ca atare, accesoriile (penalități, majorări sau dobânzi) nu se pot calcula decât după expirarea termenului de plată prevăzut în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal, în baza constatărilor organului de control din Procesul verbal de control, respectiv după data de ...2008, întrucât până la momentul întocmirii, respectiv comunicării Procesului verbal de control datoria vamală nu a existat, nu s-a născut.

Față de cele arătate mai sus, petenta susține că organul de control a dat dovada de superficialitate atât în interpretarea situației de fapt, cât și în interpretarea textelor legale aplicabile speței de față și, pe cale de consecință solicită admiterea contestația astfel cum a fost ea formulată.

De asemenea, **prin completarea la contestație**, petenta arată că motivele expuse mai sus sunt confirmate și de Decizia nr. ... / 2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, unde se prevede că: având în vedere că datoria vamală a fost achitată de reclamantă în termenul legal de 7 zile, „au fost anulate obligațiile de plată privind penalitățile de întârziere și dobânzile aferente taxelor vamale și comisionul vamal”. Mai mult decât atât, în aceeași Decizie a Înaltei Curți de Casație și Justiție se arată, în privința majorărilor de întârziere și penalități aferente TVA, următoarele: „Instanța a reținut că sunt aplicabile dispozițiile art. 61, alin. (3) Cod vamal. Astfel, termenul de scadență a plății TVA nu a fost depășit întrucât reclamanta a achitat datoria vamală și TVA în termenul legal de 7 zile, astfel încât nu datorează dobânzi și penalități”; „Dacă plata principală este exigibilă la o anumită dată, plata TVA aferentă nu poate avea o altă dată la care să devină exigibilă. De altfel, sub aspectul cuantumului, TVA nu avea la ce să se raporteze. TVA este calculată în funcție de cuantumul taxelor vamale și nu este de conceput că aceasta să fie exigibilă la o dată anterioară datei la care trebuia achitată datoria principală (taxa vamală)”. În consecință, TVA nu poate să curgă decât din momentul în care se naște debitul principal, iar acest debit principal s-a născut după momentul controlului, și nu anterior.

Petenta, pornind de la cele stabilite în Decizia I.C.C.J., pentru o identitate de raționament, consideră că și în speța de față este aplicabilă aceeași logica juridică, respectiv accesoriile, constând în dobânzi, penalități și majorări de întârziere se datorează de la data la care debitul principal a devenit exigibil, nicidecum nu de la data nașterii datoriei vamale.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal nr. .../2008, emisă în baza procesului verbal de control nr. .../2008, organele vamale și-au motivat reverificarea astfel :

Cu declarațiile vamale de import enumerate mai jos societatea a derulat operațiuni de import uși și ferestre din pvc.

- I .../2004, birou vamal: Deva, factura externă 21/08/06/2004, valoare facturată ... EURO, dovada de origine EUR 1 L ...;

- I .../.2004, birou vamal: Deva, factura externă ...2004, valoare facturată ... EURO, factura externă ...2004, valoare facturată ... EURO, dovada de origine EUR 1 L ...;

- I .../.2005, birou vamal: Deva, factura externă ...2005, valoare facturată ... EURO, dovada de origine EUR 1 L ...;

În toate aceste cazuri agentul economic a solicitat și a obținut regimul tarifar preferențial aferent originii comunitare a bunurilor importate.

În acest sens au fost prezentate ca și dovezi ale originii preferențiale certificatele EUR1 L ..., L ..., L

Cu adresa nr. .../2008, Autoritatea Națională a Vămile comunică faptul că administrația vamală germană, prin adresa nr. .../2008, informează că, urmare a unui control ulterior la societățile exportatoare, a constatat că mărfurile acoperite de dovezile de origine(certificate de origine EUR1 și declarații pe factură) „nu sunt fie total, fie parțial mărfuri de origine în sensul Tratatului dintre Comunitatea Europeană și România”

În conformitate cu prevederile:

-art. 61 alin.(1-2), art. 75, art. 141 și art. 148 din LEGEA Nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României;

-art. 16, art. 21 (1) art. 31 (2) din Protocolul nr. 4 din 31 ianuarie 1997 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă*), ratificat prin O.U.G. nr.1 / 1997;

-art. 107 din H.G. nr. 1114 / 2001;

- art.115 și art. 121 din O.G. 92/2003, republicată privind Codul de Procedură Fiscală, aprobat prin Legea 174/2004;

- H.G. nr. 784 / 2005;

- Legea nr. 210/2005 privind aprobarea O.G. 20/2005 pentru modificarea și completarea O.G. 92/2003, republicată,

organele de control au calculat debite suplimentare, în sumă totală de **...lei** reprezentând :

... lei – taxe vamale;

... lei – comision vamal;

...lei – taxă pe valoarea adăugată;

... lei – dobânzi, majorări de întârziere, penalități de întârziere aferente
taxei vamale;

... lei – dobânzi, majorări de întârziere, penalități de întârziere aferente

comisionului vamal;
... lei – dobânzi, majorări de întârziere, penalități de întârziere aferente
taxei pe valoarea adăugată;

III. Având în vedere constatările organelor vamale, motivațiile contestatorului, documentele existente la dosarul cauzei, se rețin următoarele :

SC X SRL are sediul în Deva, str. ..., nr...., jud. Hunedoara, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului sub nr. J ... / ... / ..., având C.U.I. RO ..., reprezentată de dl. O. I. M., în calitate de administrator.

III. 1 Referitor la capătul de cerere privind suma de ... lei reprezentând :

... lei – taxe vamale;
... lei – comision vamal;
...lei – taxă pe valoarea adăugată,

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Hunedoara, prin Biroul de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei retragerii regimului tarifar preferențial acordat pentru importurile efectuate de petentă din Germania, în condițiile în care, urmare controlului ulterior inițiat de autoritatea vamală germană cu privire la originea bunurilor importate, s-a stabilit că acestea nu pot fi considerate produse originare în sensul Acordului România–UE.

În fapt, la data de ...2005, **SC X SRL** s-a prezentat la Biroul Vamal Deva în vederea încheierii formalităților vamale aferente declarațiilor vamale de import enumerate mai jos:

- I ... / .2004, factura externă ... / .2004, valoare facturată ... EURO, dovada de origine EUR 1 L ...;
- I ... / .2004, factura externă ... / .2004, valoare facturată ... EURO, factura externă .../ .2004, valoare facturata ... EURO, dovada de origine EUR1 L ...;
- I ... / .2005, factura externă .../ .2005, valoare facturată ... EURO, dovada de origine EUR 1 L ...;

În toate aceste cazuri agentul economic a solicitat și a obținut regimul tarifar preferențial aferent originii comunitare a bunurilor importate.

În acest sens au fost prezentate ca și dovezi ale originii preferențiale certificatele EUR1 L ..., L ..., L

Cu adresa nr. .../2008, Autoritatea Națională a Vămirilor comunică faptul că administrația vamală germană, prin adresa nr. .../2008, informează că, urmare a unui control ulterior la societățile exportatoare, a constatat că mărfurile acoperite de dovezile de origine (cerificate de origine

EUR1 și declarații pe factură): *“nu sunt fie total, fie parțial mărfuri de origine în sensul Tratatului dintre Comunitatea Europeană și România”*

Referitor la **“Excepțiile de procedură”** menționate de petentă la punctele I.1, I.2 și I.3 din contestație, acestea nu pot fi luate în considerare în soluțioarea favorabilă a contestației întrucât:

Organele de control vamal au prezentat agentului economic pe parcursul controlului adresa administrației vamale germane. La solicitarea în scris, aceasta i-a fost transmisă în copie, prin poștă în data de ...2008, conform adresei DRAOV Timișoara nr. ..., iar referitor la faptul că nu s-au utilizat *„toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului”*, în speță sunt aplicabile prevederile CAPITOLUL 2, art. 250 din REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913/92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, care arată:

“CAPITOLUL 2 EFECTELE JURIDICE, ÎNTR-UN STAT MEMBRU, ALE MĂSURILOR ADOPTATE, ALE DOCUMENTELOR EMISE ȘI ALE CONSTATĂRILOR FĂCUTE ÎNTR-UN ALT STAT MEMBRU

Articolul 250

-constatările făcute de autoritățile vamale ale unui stat membru au aceeași forță probatorie în celelalte state membre ca și constatările făcute de autoritățile vamale ale fiecăruia dintre aceste state membre.”

De asemenea referitor la invocarea de către petentă a art. 28 pct 1 din O.U.G. 1/1997 privind ratificarea Protocolul nr. 4 din 31 ianuarie 1997 privind definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă*), în cazul în speță și anume la posibilitatea *„ca exportatorul să nu mai fi păstrat documentele probatoare ale originii”*, în mod legal, menționăm că sunt aplicabile prevederile art. 16 lit. (a) din REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913 / 92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar :

“Articolul 16

Persoanele interesate păstrează documentele menționate la art. 14 în vederea controlului vamal, pentru un termen prevăzut în dispozițiile în vigoare și timp de cel puțin trei ani calendaristici, indiferent de suportul folosit. Acea perioadă începe să curgă de la sfârșitul anului în care:

(a) în cazul mărfurilor puse în liberă circulație în alte împrejurări decât cele menționate la lit. (b) sau al mărfurilor declarate pentru export, de la sfârșitul anului în care sunt acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau cele de export.”

În drept, în ceea ce privește acordarea unui regim tarifar favorabil, la art. 68 din Legea nr.141/1997 privind Codul vamal al României se prevede că:

“(1) Unele categorii de mărfuri pot beneficia de un tratament tarifar favorabil, în funcție de felul mărfii sau de destinația lor specifică, potrivit reglementărilor vamale sau acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

Organele de control vamal au făcut aplicațiunea prevederilor art. 61 și 75 din Legea privind Codul vamal al României nr.141/1997, care prevăd :

“ART. 61

(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.”,

ART. 75

În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și convențiile internaționale la care România este parte.”

precum și prevederilor art. 40 și art. 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001, care prevede :

“ ART. 40 Declarația vamală în detaliu, semnată de importator, de exportator sau de reprezentantul acestuia, are valoarea unei declarații pe propria răspundere a acestuia în ceea ce privește:

- a) exactitatea datelor înscrise în declarația vamală;**
- b) autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală;**
- c) plasarea mărfurilor sub regimul vamal solicitat.**

ART. 107

În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.” ,

coroborate cu art. 16 - 17, art. 21 și art. 32 din ORDONANȚA de URGENȚĂ a GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 192 din 27 decembrie 2001 pentru ratificarea Protocolului referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, publicată în MONITORUL OFICIAL NR. 849 din 29 decembrie 2001, care prevede următoarele :

„ART. 16 Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

- a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;**

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează declarație pe factură).

ART. 17 Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime, trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul original al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale unui stat membru al Comunității sau ale României, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte cerințe stipulate în acest protocol.

5. Autoritățile vamale emitente iau toate măsurile pentru a verifica caracterul original al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. În acest scop, vor avea dreptul să solicite orice document justificativ și să realizeze orice control în contabilitatea exportatorului sau orice altă verificare considerată necesară. Autoritățile vamale emitente se vor asigura, de asemenea, că documentele la care se face referire la paragraful 2 sunt completate corespunzător. Ele verifică, în mod special, dacă spațiul rezervat descrierii mărfurilor a fost completat în așa fel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.

6. Data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie indicată în caseta nr. 11 a acestuia.

7. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale și pus la dispoziția exportatorului de îndată ce prezentul export a fost efectuat sau asigurat.

ART.21

1. O declarație pe factură la care se face referire la art. 16 paragraful 1 b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22, sau

b) de către un exportator pentru orice transport constând dintr-unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6000 EURO.

2. O declarație pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la solicitarea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. O declarație pe factură este făcută de către exportator prin dactilografiere, ștampilare sau tipărire pe factură, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial după modelul de text ce figurează în anexa IV, folosind una dintre versiunile lingvistice stabilite în aceea anexă și în conformitate cu prevederile legale interne ale țării exportatoare. Declarația poate fi completată și de mână; în acest caz ea trebuie scrisă cu majuscule, cu cerneală.

5. Declarațiile pe factură trebuie să fie semnate de mână, în original, de către exportator. Totuși, un exportator autorizat în sensul art. 22 nu este obligat să semneze astfel de declarații, cu condiția să prezinte un angajament scris autorităților vamale ale țării exportatoare prin care acceptă întreaga responsabilitate pentru orice declarație pe factură care îl identifică pe el ca și când ar fi fost semnată original de el.

6. O declarație pe factură poate fi întocmită de către exportator în cazul în care produsele la care se referă sunt exportate sau după export, cu condiția ca aceasta să fie prezentată în țara importatoare nu mai târziu de 2 ani după efectuarea importului produselor la care se referă.

ART. 31 Asistența reciprocă

2. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prevederilor acestui protocol, Comunitatea și România își vor acorda reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 sau a declarațiilor pe factură și a corectitudinii informațiilor furnizate în aceste documente.

ART. 32 Verificarea dovezilor de origine

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

Ori, în acest caz, **autoritatea vamală germană, din proprie inițiativă, a efectuat o verificare ulterioară privind autenticitatea și corectitudinea dovezilor de origine** (declarațiile de pe facturi și certificatele de circulație EUR1) emise de exportatorul german, nefiind vorba de un control ulterior solicitat din partea autorității vamale române drept urmare a unor suspiciuni sau nereguli.

Astfel, **autoritatea vamală germană, este cea mai în măsură** să solicite orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

De asemenea trebuie ținut seama de prevederile art. 27 și art. 28 din același act normativ menționat mai sus, care menționează :

„ART. 27 Documente probatorii

Documentele la care se face referire la art. 17 paragraful 3 și la art. 21 paragraful 3, folosite în scopul de a se dovedi că produsele acoperite de un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 sau de o declarație pe factură pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol pot consta inter alia din următoarele:

b) documente care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite, emise sau întocmite în Comunitate sau România, atunci când aceste documente sunt folosite conform legislației naționale;

d) certificate de circulație a mărfurilor EUR 1 sau declarații pe factură care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite, eliberate sau întocmite în Comunitate, în România sau într-una din țările la care se face referire la art. 3 și 4, în concordanță cu regulile de origine care sunt identice cu regulile cuprinse în acest protocol.

ART. 28 Păstrarea dovezii originii și a documentelor probatorii

1. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să păstreze, cel puțin 3 ani, documentele menționate la art. 17 paragraful 3.

2. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură va păstra cel puțin 3 ani copia de pe această declarație pe factură, precum și documentele la care se face referire la art. 21 paragraful 3.”

În aceste condiții, **autoritatea vamală germană** este cea în măsură să indice dacă documentele sunt autentice, **dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, și dacă pot beneficia de regim tarifar preferențial**, administrațiile vamale ale

statelor UE iau decizia asupra acordării sau neacordării caracterului de produse originare în vederea aplicării regimului tarifar preferențial, iar **autoritatea vamală română** nu este în măsură să aprecieze că mărfurile acoperite de certificate EUR1 și de declarații de pe factură sunt sau nu produse originare, **fiind doar AUTORITATEA CARE APLICĂ REGIMUL VAMAL legal în baza reglementărilor cuprinse în Protocol în baza documentelor prezentate în vamă,**

petentul fiind răspunzător de autenticitatea documentelor anexate la declarația vamală, și în conformitate cu prevederile art. 107 din Hotărârea Guvernului nr. 1114 / 2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, care arată :

“**ART. 107**

În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.” ,

Astfel, administrațiile vamale ale statelor UE iau decizia asupra acordării sau neacordării caracterului de produse originare în vederea aplicării regimului tarifar preferențial, iar **autoritatea vamală română** nu este în măsură să aprecieze că mărfurile acoperite de declarații de pe factura externe sunt sau nu produse originare, fiind doar autoritatea **care aplică regimul vamal legal în baza documentelor prezentate în vamă și a reglementărilor cuprinse în Protocol** .

Simpla prezentare a unui bun sau a unui produs achiziționat din UE, precum și simpla prezentare a unor **certIFICATE DE CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR EUR 1 SAU DECLARAȚII PE FACTURĂ** nu creează în favoarea importatorului un drept irevocabil de acordare a tarifului vamal preferențial datorită faptului că România a ratificat protocolul internațional mai sus invocat care prevede în mod expres controlul „a posteriori” privind validitatea documentelor prezentate la vămuire.

În raport de aceste dispoziții legale invocate se desprinde concluzia că **autoritatea vamală din țara importatorului (România) nu poate cenzura răspunsurile comunicate de autoritatea vamală din țara exportatorului (Germania)**, răspunsuri ce au la bază verificări efectuate de această instituție, conform competențelor conferite de protocol asupra dovezilor de origine prezentate de exportator.

Deasemenea, declarația pe factură și certificatul de origine nu poate proba el însuși originea comunitară a mărfii atâta timp cât autoritatea vamală a țării exportatoare nu confirmă validitatea acestuia în urma controlului a posteriori.

Or din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv adresa administrației vamale germane nr. .../2008, se reține că urmare a unui control ulterior, s-a constatat că exportatorul german FA Y, în perioada 2004 – 2006, a exportat în România produse neoriginare, acoperite de dovezi

de origine, „**nu sunt fie total, fie parțial mărfuri de origine în sensul Tratatului dintre Comunitatea Europeană și România**” și potrivit tabelului centralizator transmite o serie de dovezi de origine (certIFICATE de origine EUR1 și declarații pe factură) invalidate total sau parțial conform mențiunilor din tabel, dând drept autorității vamale române să retragă regimul tarifar preferențial acordat inițial.

Având în vedere că nu au fost respectate condițiile imperative impuse, în sensul că autoritatea vamală germană a invalidat dovada de origine (certIFICATE de circulație a mărfurilor EUR 1 sau declarații pe factură), regimul preferențial nu poate fi acordat, măsura recuperatorie luată fiind cea justă.

Referitor la invocarea de către petentă a articolelor nr. 204, 217, 220 și 206 din REGULAMENTUL (CEE) nr. 2913 / 92 AL CONSILIULUI din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar, acestea sunt aplicabile pe teritoriul vamal al României din 01.01.2007, data intrării României în Comunitatea Europeană.

Potrivit art.141 și art.148 din Legea nr. 141 / 1997 se precizează următoarele:

„ art.141 (1) În cazul mărfurilor importate pentru care legea prevede drepturi de import, precum și în cazul plasării mărfurilor într-un regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, datoria vamală ia naștere în momentul înregistrării declarației vamale.

(2) Debitorul datoriei vamale este considerat titularul declarației vamale acceptate și înregistrate.

art.148 Cuantumul drepturilor de import se stabilește pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale”, organele de control au stabilit momentul în care a luat naștere datoria vamală și cuantumul acesteia.

Astfel, organele vamale, în mod legal, au dispus retragerea preferințelor tarifare inițial acordate petentei și calcularea drepturilor vamale datorate, procedând la întocmirea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal nr. .../2008, emisă în baza procesului verbal de control nr. .../2008.

Față de cele de mai sus, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru capătul de cerere privind suma de ... lei reprezentând :

- ... lei – taxe vamale;
- ... lei – comision vamal;
- ...lei – taxă pe valoarea adăugată;

III . 2 Referitor la capătul de cerere privind suma de ... lei reprezentând :

- ...lei – dobânzi aferente taxei vamale;
- ... lei – majorări de întârziere aferente taxei vamale;

...lei – penalități de întârziere aferente taxei vamale;
... lei – dobânzi aferente comisionului vamal;
... lei – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;
... lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;
...lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
... lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
... lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.
**cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează accesorii
afereente obligațiilor suplimentare stabilite de controlul vamal.**

În fapt, calculul **dobânzilor** la diferențele de drepturi de import s-a efectuat în conformitate cu art. 115 și 116 din O.G. 92/2003, republicată privind Codul de Procedură Fiscală aprobat prin Legea nr. 174 / 2004, cu procentul de 0,05%, reglementat de H.G. 784 / 2005, pentru fiecare zi de întârziere de la data declarațiilor vamale până la data de ...2005, în sumă de ... lei.

Calculul **penalităților de întârziere** la diferențele de drepturi de import s-a efectuat în conformitate cu art. 115 și art. 121 din O.G. 92/2003, republicată privind Codul de Procedura fiscala aprobat prin Legea 174/2004, cu prevederile Legii nr. 210 / 2005, pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței (data declarațiilor vamale) până la data de ...2005, penalități de întârziere în sumă de ... lei.

Calculul **majorărilor de întârziere** la diferențele de drepturi de import s-a făcut în conformitate cu Legea 210/2005 privind aprobarea O.G. 20 / 2005 pentru modificarea și completarea O.G. 92/2003, republicată, cu procentul de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, începând cu 01.01.2006 până la ...2008, în sumă de ... lei.

În drept, art. 115 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată, modificată și completată prin Legea nr. 210 / 2005 prevede:

“(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.”

Totodată, potrivit art. 115 din O.G. nr.92 / 2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată:

“Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobânzi și penalitati de întârziere”.

De asemenea la art. 116 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, republicată se precizează:

“(1) Dobânzile se calculeaza pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta și pâna la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin exceptie de la prevederile alin. (1), se datoreaza dobânzi dupa cum urmează:

a) pentru diferentele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datoreaza începând cu ziua imediat urmatoare scadentei impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferenta, pâna la data stingerii acesteia inclusiv.”

Invocare de către petentă a prevederilor art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul Vamal al României, care arată:

„ (3) Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora. Diferențele în minus se comunică titularului operațiunii comerciale și urmează a fi achitate în termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferenței datorate de titularul operațiunii comerciale în acest termen atrage suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe, în cuantumul stabilit prin lege, precum și interzicerea efectuării altor operațiuni de vămuire, până la achitarea datoriei vamale.”

nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a contestației din următoarele motive:

- Datoria vamală a luat naștere în momentul înregistrării declarațiilor vamale, astfel:

- data de ...2004 , pentru declarația vamală nr. I ... / .2004 ;

- data de ...2004 , pentru declarația vamală nr. I ... / .2004 ;

- data de ...2005 , pentru declarația vamală nr. I ... /2005 ;

- Începând cu data de ...2004, art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141 / 1997 a fost abrogat de art. 200 din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 174 / 2004, publicată în Monitorul Oficial nr. 465 din 25 mai 2004, care stipulează :

„144. La articolul 200, după litera f) se introduc literele g) - k) cu următorul cuprins:

...k) art. 61 alin. (3) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, cu modificările și completările ulterioare.”

Având în vedere prevederile legale incidente speței rezultă că pentru declarațiile vamale depuse până la data de ...2004 erau aplicabile dispozițiile art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal, în sensul că pentru diferențele de taxe vamale aferente acestei perioade se

calculează accesorii după expirarea termenului de plată de 7 zile de la data comunicării acestor diferențe și până la achitarea datoriei vamale.

Pentru declarațiile vamale depuse după data de **...2004** sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură fiscală, în sensul că pentru diferențele de taxe vamale aferente acestei perioade se calculează accesorii începând cu ziua imediat următoare scadenței acestora până la data stingerii diferențelor inclusiv, în conformitate cu dispozițiile dreptului comun, **prevederile art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997 nemaifiind aplicabile.**

Referitor la invocarea de către petentă a art. 226 alin. (3) din LEGEA Nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât, chiar în textul citat se precizează faptul că **datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile au fost plasate sub regimul vamal în cauză.**

Mai mult, așa cum am arătat și mai sus, și în conformitate cu art. 109 din O.G. nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:
“ **ART. 109**

Termenele de plată

(1) Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.”,
în cazul în speță Legea nr. 141 / 1997 privind Codul vamal al României și Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României aprobat prin H.G. nr. 1114 / 2001, respectiv LEGEA Nr. 86 din 10 aprilie 2006 privind Codul vamal al României, H.G. nr. 707 / 2006, **drepturile vamale au devenit scadente la data înregistrării declarațiilor vamale.**

Ca urmare, se reține că în mod corect și legal organele vamale au procedat la calcularea accesoriilor de la data declarațiilor vamale.

De asemenea, invocarea de către petenta a deciziei nr. .../ 2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, unde se prevede că: având în vedere că datoria vamală a fost achitată de reclamantă în termenul legal de 7 zile, „au fost anulate obligațiile de plată privind penalitățile de întârziere și dobânzile aferente taxelor vamale și comisionul vamal”, și pornind de la cele stabilite în Decizia I.C.C.J., pentru o identitate de raționament, petenta consideră că și în speța de față este aplicabilă aceeași logică juridică, **nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei** întrucât:

- așa cum am arătat și mai sus, **pentru declarațiile vamale depuse după data de 28.05.2004, prevederile art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997 nu își mai au aplicabilitatea legală,**
- în speța judecată prin decizia invocată este vorba de importuri efectuate perioada ... 2001 – ... 2002, perioadă în care se putea invoca **art. 61 alin. 3 din Legea nr. 141/1997 care era în vigoare.**

De asemenea cu privire la această sumă stabilită ca datorată, **SC X SRL** nu arată nu aduce argumente referitoare la baza de calcul a dobânzilor și penalităților de întârziere, cota de dobânzi și penalități aplicată, însumarea produselor dintre baza de calcul a dobânzilor și penalităților,

numărul de zile de întârziere și cota de dobânzi sau penalități aplicată, organele de soluționare nu se pot substitui contestatorului cu privire la motivele prin care acesta înțelege să combată măsurile controlului.

În drept, ORDONANȚA GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, la art. 206 alin.(1) lit.c-d) precizează următoarele:

„ **ART. 206 Forma și conținutul contestației**

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

... c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; ”

În legătură cu explicitarea acestui articol, prin **ORDINUL AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ nr. 519 din 27/09/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevede că :

„**2.4. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.**”

Față de cele de mai sus, contestația va fi respinsă ca neîntemeiată și nemotivată pentru suma de ... lei reprezentând :

...lei – dobânzi aferente taxei vamale;

... lei – majorări de întârziere aferente taxei vamale;

...lei – penalități de întârziere aferente taxei vamale;

... lei – dobânzi aferente comisionului vamal;

... lei – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;

... lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;

...lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;

... lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

... lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor ORDONANȚEI GUVERNULUI ROMÂNIEI Nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu precizările ORDINULUI PREȘEDINTELUI AGENȚIEI NAȚIONALE DE ADMINISTRARE FISCALĂ Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92 / 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată se

D E C I D E :

Art.1 – Respingerea ca neîntemeiată a contestației privind Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal nr. .../2008, emisă în baza procesului verbal de control nr. .../2008, pentru capătul de cerere privind suma de ... lei reprezentând :

... lei – taxe vamale;

... lei – comision vamal;

...lei – taxă pe valoarea adăugată;

Art.2 – Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației privind Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de control vamal nr. .../2008, emisă în baza procesului verbal de control nr. .../2008, pentru capătul de cerere privind suma de ... lei reprezentând :

...lei – dobânzi aferente taxei vamale;

... lei – majorări de întârziere aferente taxei vamale;

...lei – penalități de întârziere aferente taxei vamale;

... lei – dobânzi aferente comisionului vamal;

... lei – majorări de întârziere aferente comisionului vamal;

... lei – penalități de întârziere aferente comisionului vamal;

...lei – dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;

... lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;

... lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art.3 – Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Hunedoara, în termen de 6 luni de la comunicarea prezentei, conform prevederilor legale în vigoare .